

کشتار
بیا من مختلف شد از زمانه
R

میرتلی

نایکین کلبه اخر این میری کتی یاردا
یا کے سودا سی ساین عشق جنو کا پیار
بولے ایدل شدہ وی کشتہ بوق دلدار
کب تک درد جدا یمن رہی کا یون

جی کو بہلا بھی تک یار پہ غم جانی دی

سیر کر چل سوی کلزار پہ غم جانی دی

سبز سبز باغین سرفی بہار کل ہے
کلیں کشت خج ہر ایک فخر اہل ہے

مشت نہایت و طیب سمن و سنبل ہے
اور آتایہ کمر اسوسم شرب مل ہے

عیش کرانہ نون کیوں پھر میں جی کہوتا ہے

عشق یون ہی میری جان کہو ہوتا ہے

سایہ سرو میں چل چوڑ قد یار کے یاد
کل ہے موجود عبت ہی کھرف کے یاد

دل دی سنبل کو کر کا کل دلدار کے یاد
اکڑ کر کے ہی کیا کر کس مجار کے یاد

چاند ہے چاند ہے چاند ہے کہ ہولی کہلی

ایک وہ چاند سا کھڑا نہ ملی تو نے

جوشش حسن ہے سبزاں جین زار کے چ
مست سرکش ہے کبر اسر وہی کھڑا کے چ

بید چوئی پرافتہ سرشار کے چ
تاک یون اینڈ تے ہن سایہ دیوار کے چ

کشتار

جیسے کوئی شرب اب بزار پرا ہوتا ہے
دنبدم کیوں ہی انکڑائے ایک اور سوتا ہے

تجہ ہر آن میری پاس کا انا ہے کیا
بشم اشک ہوئے یا نہ ہوئے کیا
ہم ایسے کو پہلے کیا جو بہار آئے نسیم

کیا کہ کچھ غرض اب وہ زمانہ ہے کیا
خاک میں جب وہ ملامت کا دانا ہے کیا
حمر گذر کہ وہ گلزار کا جانا ہے کیا

[illegible]

در تذکره خوشنویسان که نویسی علم چهار ابن محمد شفیق تالعی فرموده است عبارت درج است

شاه وراثت الدین صاحب خطاطی بر فرد و قحطان از اولاد دیاک حضرت شیخ فرید الدین گنج شکر است
متقدمین ذات بابرکات این بر نور قابلیت و کمالات در دانش است و در نوشتن خط
نسبتی و نسخ و تعلیق و ریحان و شفیقا و شکسته و کلا از خوشنویسان هفت قسم شده اند
بوده اند و خط نسبتی از محمد بن موسی ایبار رقم درست کرده و دیگر خطوط از میر علی نقی و
نواب مرید خان اخذ کرده تعریف و توصیف شاه صاحب پرده تشریح و بیان را هم
سوی خوشنویس و شاعری کمالات صوری و معنوی میباشند خط از خود ایجاد کرده
و کتابت مکتوب بجا آورده و در آن مکتوب بجا آورده و در آن مکتوب بجا آورده
و دیوان فارسی و هندی را نوشته تصنیف کرده درین نادیر نامه اریا دکار خود کرده
در عمر مکتوب و دوازده سال تاریخ مکتوب شهر رمضان المبارک ۱۲۳۳ هجری
بجای رحلت آبی پیوسته خدا تعالی بایرزد درین دوره اخیر بسیار غنیمت بود
تشان اندرون شیرت همچنان آلاء منت که بار بار واقع است